

عنوان مقاله:

اثرات تفرج بر پوشش گیاهی پارک جنگلی یاسوج

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شکیبا جهانگیریان - دانش آموخته کارشناسی ارشد جنگلداری، گروه جنگلداری دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج

علیرضا صالحی - استادیار گروه جنگلداری دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج

محمد رضا میرزایی - استادیار گروه جنگلداری دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

پارک جنگلی یاسوج با مساحت حدود 1111 هکتار در شمال شرق شهر یاسوج در مرکز استان کهگیلویه و بویر احمد واقع شده است. با توجه به قابلیت بالای پارک جنگلی یاسوج در جذب گردشگر، ضروری به نظر می رسد که برای جلوگیری از تخریب در عرصه پارک بر اثر تفرج، برنامه ریزی درست و اصولی انجام گیرد و برای این امر اطلاع از وضعیت عوامل محیطی، جنگلشناسی و انسانی در منطقه و تاثیر این عوامل بر تخریب پوشش گیاهی پارک ضروری به نظر می رسد. هدف از این مطالعه، بررسی تاثیر عوامل مختلف موثر در توسعه تفرج شامل شبکه جاده پارک، تاسیسات تفرج گسترده و متمرکز بر مشخصات جنگلشناسی توده های جنگلی از جمله وضعیت زادآوری پوشش درختی پارک تحت تاثیر عوامل محیطی از جمله شیب و ارتفاع از سطح دریا و همچنین تاثیر تفرج بر مشاهده علائم تخریب در توده های جنگلی موجود در پارک جنگلی یاسوج میباشد. جهت انجام این تحقیق از آماربرداری وضعیت پوشش جنگلی پارک در یک شبکه آماربرداری تصادفی سیستماتیک با ابعاد 211 در 251 متر استفاده شد. همبستگی های مختلف بین متغیرهای جنگلشناسی، عوامل انسانی موثر در تفرج و عوامل شیب و ارتفاع نشان میدهد که هر کجا که امکانات و تسهیلات جهت تفرج متمرکز وجود داشته باشد، زادآوری کمتر است. همبستگی بالا بین میزان تخریب و دسترسی به جاده نشان میدهد که در مناطق در دسترس تر توسط جاده، تخریب بیشتر است. همچنین نتایج نشان داد که با افزایش ارتفاع از سطح دریا و شیب عمومی زمین، تخریب پوشش گیاهی کاهش می یابد که این موضوع میتواند به دلیل عدم دسترسی و یا دسترسی مشکلتر به عرصه جنگل در اینگونه مناطق باشد.

کلمات کلیدی:

بلوط ایرانی، تخریب، گردشگر طبیعت، توسعه پایدار، عوامل جنگلشناسی، کهگیلویه و بویر احمد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/355227>

